

KRALA ADANMIŞ BİR YAŞAM

Luka 14:25-27

Kurtarıcımız ve Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu, Babamız Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizin üzerinde olsun.

Yahveh Tanrımız, Sözü ve Kutsal Ruhu aracılığıyla bizlere öğretirken, hizmetkârı olan beni kendi yüceliği için kullansın. Efendimizin lütfuyla hepimiz için bereket dolu bir zaman olsun.

Luka 14:25-27

"Büyük bir kalabalık Yeşua'yla birlikte yol alıyordu. Dönüp onlara şöyle dedi: 'Eğer biri bana gelip de babasını, annesini, eşini, çocuklarını, erkek ve kız kardeşlerini, hatta kendi hayatını bile hiçe saymazsa benim öğrencim olamaz. Kim çarmıhını yüklenip ardımdan gelmezse benim öğrencim olamaz.'"

Bu sözleri ilk okuduğumuzda Yeşua'nın söyledikleri bize oldukça sert gelebilir.

Tanrı'nın Sözü anne babamıza saygı göstermemizi, eşimizi ve çocuklarımızı sevmemizi, komşumuzu kendimiz gibi sevmemizi, hatta düşmanlarımız için bile dua etmemizi buyurur.

Öyleyse Yeşua burada bizden ne istiyor?

Ailemizi terk etmemizi mi?

Kendimizden nefret etmemizi mi?

Yoksa yaşamımızdaki bütün sevgilerin, bağlılıkların ve kararların üzerinde kendisine ait olan yeri mi açıklıyor?

Tanrı'nın Egemenliği varsa bir Kral vardır. Kral varsa yaşamımızdaki son söz de O'na aittir.

1. KALABALIKTA BULUNMAKLA ÖĞRENCİ OLMAK AYNI ŞEY DEĞİLDİR

Luka, büyük bir kalabalığın Yeşua'yla birlikte yol aldığını söyler.

Bu insanların birçoğu O'nun mucizelerini görmüş olabilir. Hastaları iyileştirdiğini, kötü ruhları kovduğunu ve binlerce kişiyi doyurduğunu duymuş ya da bunlara tanık olmuşlardı.

Yeşua'nın çevresinde büyük bir ilgi oluşmuştu. Fakat Yeşua arkasındaki kalabalığı görünce onların hoşuna gidecek kolay sözler söylemedi. Kendisiyle birlikte yürümenin gerçekte ne anlama geldiğini açıkladı.

Çünkü Yeşua yalnızca kendisini merak eden kalabalıklar değil, kendisini yaşamlarının Kralı olarak kabul eden öğrenciler çağırıyordu.

Kalabalıkta bulunmakla Yeşua'nın öğrencisi olmak aynı şey değildir.

Kalabalık Yeşua'nın yaptıklarından yararlanmak isteyebilir; öğrenci ise Yeşua'nın ardından gider.

Kalabalık verilen ekmeği arayabilir; öğrenci ekmeği veren Kral'ı arar.

Kalabalık mucizelere hayran kalabilir; öğrenci yaşamını Kral'ın yönetimine teslim eder.

Bugün de bir kilise toplantısına katılmak, ilahiler söylemek, vaaz dinlemek veya Hristiyan bir ailede yetişmiş olmak tek başına Yeşua'nın öğrencisi olduğumuzu göstermez.

Öğrencilik, yalnızca Yeşua hakkında bilgi sahibi olmak değildir. Yeşua'ya iman etmek, O'nun sözünü dinlemek ve yaşamımızın yönünü O'na çevirmektir.

Tanrı'nın Egemenliği yalnızca Tanrı'dan bereket almak anlamına gelmez. Tanrı'nın egemenliğini kabul etmek anlamına gelir.

Yeşua yaşamımıza yalnızca yardım eden biri değil, yaşamımızın gerçek Kralı'dır.

2. YEŞUA YAŞAMIMIZDA BİRİNCİ YERDE OLMALIDIR

Yeşua'nın, kişinin ailesini ve kendi yaşamını "hiçe sayması" gerektiğini söylemesi güçlü bir ifadedir. Fakat bu söz ailemizden nefret etmemiz gerektiği anlamına gelmez.

Matta 10:37-38

"Babasını ya da annesini benden daha çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını benden daha çok seven bana layık değildir. Çarmıhını alıp ardım sıra gelmeyen bana layık değildir."

Yeşua ailemizi sevmememizi değil, hiçbir insanı kendisinden daha çok sevmememizi söylüyor.

O'nunla ilişkimiz bütün ilişkilerimizin üzerinde olmalıdır. Anne babamızı, eşimizi, çocuklarımızı ve dostlarımızı severiz; fakat hiçbirinin yaşamımızda Yeşua'ya ait olan yeri almasına izin veremeyiz.

Bazen Yeşua'ya sadık kalmakla insanların onayını kazanmak arasında seçim yapmak zorunda kalabiliriz.

Ailemiz, arkadaşlarımız veya içinde yaşadığımız toplum, Tanrı'nın isteğine karşı bir şey yapmamızı bekleyebilir. Yeşua'ya iman ettiğimiz için bizi dışlayabilir, küçümseyebilir veya kararlarımızı değiştirmemiz için üzerimizde baskı kurabilir.

İşte böyle zamanlarda yaşamımızda kimin birinci sırada olduğu ortaya çıkar.

Fakat Yeşua'nın birinci sırada olması diğer sevgilerimizi yok etmez. Onları doğru yere yerleştirir.

Yeşua'yı her şeyden çok sevdiğimizde eşimizi daha sadık, çocuklarımızı daha şefkatli, anne babamızı daha saygılı ve komşumuzu daha özverili biçimde sevmeyi öğreniriz. Kutsal Ruh içimizde çalışıkça, kendi gücümüzle sevmeyeceğimiz insanları bile sevebilir hâle geliriz.

Yeşua'ya bağlılık aile sorumluluklarımızı ihmal etmek değildir. Tam tersine, ailemizi Kralımızın sevgisi, doğruluğu ve sadakatiyle sevmeyi öğrenmektir.

Yeşua diğer sevgilerimizi ortadan kaldırmaz; onları arındırır ve doğru düzene koyar.

3. TANRI'NIN EGEMENLİĞİNDE TAHT İKİ KİŞİLİK DEĞİLDİR

Yeşua yalnızca aile ilişkilerimizden söz etmedi. Kişinin kendi hayatını bile hiçe sayması gerektiğini söyledi.

İnsanın yaşamındaki en güçlü rakip çoğu zaman ailesi, arkadaşları veya çevresi değildir. Kendi benliğidir.

Hepimizin içinde kendi yaşamını yönetmek, kendi yolunu belirlemek ve son sözü söylemek isteyen bir yan vardır.

Tanrı'dan yardım almak isteriz; fakat yönetimi O'na bırakmak istemeyebiliriz. Yeşua'nın Kurtarıcımız olmasını isteriz; fakat Kralımız olarak kararlarımıza, ilişkilerimize, zamanımıza ve geleceğimize yön vermesine direnebiliriz.

Fakat Tanrı'nın Egemenliği'nde taht iki kişilik değildir.

Yeşua, gerektiğinde düşüncesini sorduğumuz bir danışman değildir. O, kralların Kralı'dır.

Bu nedenle öğrencilik yalnızca bazı kötü alışkanlıkları bırakmak değildir. Yaşamımızın sahipliğini Yeşua'ya teslim etmektir.

Artık yalnızca, "Ben ne istiyorum?" diye sormayız.

“Efendim, sen ne istiyorsun?” diye sorarız.

“İlişkilerim, kararlarım, zamanım, imkânlarım ve geleceğim senin egemenliğinin altında nasıl kullanılmalı?” diye düşünürüz.

Ancak burada çok önemli bir ayrım yapmalıyız:

Kral’a adanmışlık, herhangi bir insana körü körüne teslim olmak değildir.

Hiçbir pastör, din görevlisi, kilise veya dinsel kurum Yeşua’ya ait olan tahtı işgal edemez. Ruhsal önderlerin yetkisi Kutsal Yazılar’a bağlı ve Kutsal Yazılar’la sınırlıdır.

Yeşua’ya itaat adına insanların baskısına, çıkarlarına veya Kutsal Yazılar’a aykırı isteklerine boyun eğmemiz beklenemez.

Biz insanlara değil, Kralımız Yeşua’ya aitiz. Gerçek ruhsal önderlik de insanları kendisine bağlamaz; onları Yeşua’ya ve Tanrı’nın Sözü’ne yöneltir.

4. ADANMIŞLIK KURTULUŞUN BEDELİ DEĞİL, LÜTFA VERİLEN KARŞILIKTIR

Yeşua’ya adanmışlığımız, kurtuluşu satın almak için ödediğimiz bir bedel değildir.

Efesliler 2:8-10

“İman yoluyla lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı’nın armağanıdır. İşlerin sonucu değildir; öyle ki hiç kimse övünmesin. Çünkü biz Tanrı’nın yapıtıyız; O’nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih Yeşua’da yaratıldık.”

Kurtuluş Tanrı’nın armağanıdır. İyi işlerimiz, fedakârlıklarımız ve adanmışlığımız bizi kurtaramaz.

İyi işler kurtuluşumuzun nedeni değil, kurtuluşun yaşamımızda meydana getirdiği sonuçtur.

Adanmışlığımız Tanrı’nın bizi sevmesini sağlamaz. Tanrı bizi zaten sevdiği için kendimizi O’na teslim ederiz.

Biz Yeşua’ya ait olabilmek için önce kendi yaşamımızı vermedik. Önce O bizim için kendi yaşamını verdi.

Biz O’na yaklaşmadan önce O bize geldi.

Biz O’nu aramadan önce O bizi aradı.

Biz kendimizi kurtaramazken O günahlarımızı taşımak üzere çarmıha gitti, öldü ve ölümden dirildi.

Öğrenciliğin bir bedeli vardır; fakat kurtuluşun bedelini biz ödemedik. O bedeli Yeşua ödedi.

Adanmışlığımız, Yeşua'nın tamamlanmış işine eklediğimiz bir ödeme değildir. Karşılıksız aldığımız lütfu sevgiyle verdiğimiz karşılıktır.

Bu nedenle gerçek adanmışlık korkudan ve suçluluktan değil, sevgiden doğar.

Tanrı'nın sevgisini kazanabilmek için kendimizi O'na teslim etmeyiz. Bizi zaten sevdiğini ve Mesih'te kabul ettiğini bildiğimiz için yaşamımızı güvenle O'na veririz.

Lütuf yalnızca geçmişimizi bağışlamaz; bugünümüzü ve geleceğimizi de Kralımızın ellerine bırakmamız için bizi özgürleştirir.

5. ÇARMIHIMIZI TAŞIMAK BENLİĞİN EGEMENLİĞİNDEN VAZGEÇMEKTİR

Yeşua şöyle dedi:

“Kim çarmihini yüklenip ardından gelmezse, benim öğrencim olamaz.”

Çarmih taşımak yalnızca yaşamın sıkıntılarına sabretmek anlamına gelmez.

Hastalık, maddi güçlük veya yaşamımızdaki her sorun otomatik olarak “çarmihimiz” değildir. Yeşua'nın zamanında çarmih, ölümün simgesiydi. Çarmihini taşıyan kişi eski yaşamına geri dönmüyordu.

Çarmihimizi taşımak, benliğin egemenliğinden vazgeçerek şöyle demektir:

“Yaşamım artık bana değil, Yeşua'ya aittir.”

Bu, kendimizden nefret etmek, kişiliğimizi yok saymak veya değersiz olduğumuzu düşünmek değildir. Yeşua bizi kendimize zarar vermeye değil, gerçek değerimizi O'nda bulmaya çağırır.

Kendimizi inkâr etmek, Tanrı'nın yarattığı kişiliği yok etmek değil; benliğin Tanrı'dan bağımsız yönetimini reddetmektir.

Yeşua bizi değersiz olduğumuz için değil, kendisine ait olduğumuz için ardından çağırır.

Çarmih taşımak bir defalık duygusal bir karar da değildir. Her gün yenilenen bir teslimiyettir.

Gururumuz incindiğinde...

Bağışlamak istemediğimizde...

Kendi çıkarımızla Tanrı'nın isteği karşı karşıya geldiğinde...

İnsanların alkışını kaybetme korkusuyla gerçeği söylemekten kaçındığımızda...

Kendi rahatlığımızı başkalarına hizmet etmekten daha değerli gördüğümüzde...

Çarmıhın çağrısını yeniden duyarız.

Luka 9:23

“Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin.”

Adanmışlık kusursuz olmak değildir. Adanmışlık, yönümüzün Kral’a dönük olmasıdır.

Bazen düşebilir, korkabilir veya yanlış karar verebiliriz. Fakat Kutsal Ruh bizi tövbeye çağırır, kaldırır ve yeniden Yeşua’nın ardından yürümemiz için güçlendirir.

Önemli olan hiçbir zaman düşmemek değil, düştüğümüzde Kralımızdan kaçmak yerine yeniden O’na dönmektir.

6. GERÇEK LÜTUF BİZİ YENİ BİR YAŞAMA ÇAĞIRIR

Bazıları lütfu, Yeşua’nın ardından gitmemize artık gerek olmadığı şeklinde anlayabilir.

Fakat gerçek lütuf bizi yalnızca bağışlamaz; aynı zamanda değiştirir.

Lütuf bize, “Artık suçlu değilsin” der.

Aynı lütuf, “Artık yalnızca kendin için yaşamak zorunda değilsin” de der.

Lütuf bizi Yeşua’nın öğrencisi olmaktan kurtarmaz; bizi Yeşua’nın öğrencisi yapar.

Kutsal Ruh içimizde çalışır, düşüncelerimizi yeniler, arzularımızı değiştirir ve itaat etmemiz için bize güç verir. Düştüğümüzde bizi terk etmez; yeniden lütuf tahtına yaklaşmaya çağırır.

Yeşua’ya adanmış yaşam, yalnızca kilisede geçirilen birkaç saatten oluşmaz.

Yeşua bizden yalnızca pazar günümüzü değil, bütün yaşamımızı ister.

Evimizde nasıl davrandığımız...

İşimizi nasıl yaptığımız...

Paramızı nasıl kullandığımız...

İnsanlarla nasıl konuştuğumuz...

Bize zarar verenlere nasıl karşılık verdiğimiz...

Gizli kaldığını düşündüğümüz alanlarda nasıl yaşadığımız...

Bütün bunlar Kralımızın egemenliği altındadır.

Yaşamımızda, kapısını Yeşua'ya kapatarak, "Burası benim alanım, bu benim kararım" dediğimiz odalar olabilir.

Fakat Yeşua yalnızca evimizin misafiri olmak istemez. Yaşamımızın Kralı'dır.

Yine de bizden istediği her şeyden önce kendisini bize vermiştir.

ADANMIŞLIKLA KARŞILIK VER

Bugün kendimize şu soruları soralım:

Yeşua gerçekten yaşamımın birinci sırasında mı?

İnsanların onayını kaybetmemek için O'na itaat etmekten kaçındığım alanlar var mı?

Yaşamımda, "Bu benim zamanım, benim geleceğim ve benim kararım" diyerek Kral'a kapattığım odalar bulunuyor mu?

Yeşua'yı yalnızca Kurtarıcım olarak mı görüyorum, yoksa Kralım olarak da O'nun egemenliğini kabul ediyormuyum?

İkinci Korintliler 5:14-15

"Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar."

Bizi Yeşua'nın ardından gitmeye zorlayan suçluluk değil, Mesih'in sevgisidir.

Çarmıha baktığımızda bize her şeyini vermiş bir Kral görürüz. O zaman biz de O'na şöyle karşılık verebiliriz:

"Efendim, sen benim için kendini verdin. Ben de yaşamımı sana teslim ediyorum. Ailem, ilişkilerim, zamanım, imkânlarım, geleceğim ve bütün varlığım senindir. Artık yalnızca kendim için değil, benim uğruma ölüp dirilen senin için yaşamak istiyorum."

Gerçek özgürlük, kendi yaşamımızın denetimini ne pahasına olursa olsun elimizde tutmakta değildir.

Gerçek özgürlük, yaşamımızı bizi seven Kral'a teslim etmekte bulunur.

DUA

Babamız Tanrı, bizi sevdiğin ve Yeşua Mesih aracılığıyla kurtuluş armağanını karşılıksız verdiğin için sana teşekkür ediyoruz.

Yeşua, yalnızca Kurtarıcımız değil, Kralımız olduğunu kabul ediyoruz. Yaşamımızda sana kapattığımız alanları bize göster. İnsanların onayını, kendi rahatımızı veya kendi isteğimizi senden daha üstün tuttuğumuz zamanlar için bizi bağışla.

Kutsal Ruh, her gün çarmıhımızı yüklenerek Yeşua'nın ardından yürümemiz için bize güç ver. Adanmışlığımız korkudan veya suçluluktan değil, Mesih'in sevgisinden doğsun.

Ailemizi, ilişkilerimizi, zamanımızı, imkânlarımızı ve geleceğimizi senin ellerine teslim ediyoruz. Bizi yalnızca sözlerimizle değil, bütün yaşamımızla Kralımızı onurlandıran öğrenciler hâline getir.

Yeşua Mesih'in adıyla.

Amin.

Kutsal Kitap alıntıları: Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC). Ayet referansları kaynak gösterilerek, vaaz bağlamının gerektirdiği sınırlı ölçüde kullanılmıştır.

Bu belge Yüce Lütuf Kilisesi tarafından ücretsiz hizmet amacıyla hazırlanmıştır. Satılamaz.